

Pečivo nebude, maso nebude. Toto zrušit. Mráz po zádech. Výrobce potravin lidem po pravdě

- CZ24 News | 25. dubna 2022

ČESKO: Vláda je hospodářsky naprosto nekompetentní. PL to řekl člen představenstva Agrární komory ČR Zdeněk Jandejsek. V případě zastavení dodávek ruského plynu hrozí katastrofa, kterou si nikdo nedovede představit. „Nebude pečivo, nebude maso,“ uvádí s tím, že při prohlášení vládních představitelů mu běhá mráz po zádech. Dosavadní oznámená „opatření“ v podobě například kontrol marží u obchodníků prý neřeší vůbec nic. Jandejsek však nezůstává pouze u kritiky, ale navrhuje soubor konkrétních opatření, které by stát měl podniknout, abychom se dostali z nejhoršího.

Foto: Hans Štembera

Popisek: Člen představenstva Agrární komory ČR Zdeněk Jandejsek

Ministr zemědělství oznámil, že si došlápnu na výši marží u obchodníků s potravinami. Uvedl příklad, že naši prodejce točeného salámu s marží 246 %. Probudila se vláda? Věříte, že už začne situaci řešit?

Je smutné poslouchat tuto trvalou mystifikaci obyvatelstva prostřednictvím mediálního prostoru a falešné uklidňování našich lidí. Pokud by vláda ČR a ministr zemědělství chtěli řešit současnou velmi složitou situaci, prosadila by vládnoucí koalice urychleně zákon o významné tržní síle na úrovni zákonů již dávno schválených a platných ve Francii, Itálii a dalších státech. Místo toho současná koalice předkládá tento zákon bez jakýchkoliv regulací jen proto, aby Česká republika splnila povinnost vyplývající se směrnice Evropského parlamentu. Současné znění předkládaného zákona nic neřeší, naopak umožní monopolním maloobchodním prodejcům pokračovat v posilování svého postavení a postupně likvidovat domácí zpracovatele a zemědělskou prvovýrobu. Bez systémového řešení této situace jde jen o manipulaci a výsměch našemu obyvatelstvu a další zdražování potravin našim spotřebitelům.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Dříve vládní představitelé vyhlásili, že budou kontrolovat ceny pohonných hmot u pumpařů. Ceny se přitom drží stále stejně, mezi 45-50 korunami za litr. Mohou mít tedy kontroly výše marží reálný dopad na celý trh?

Jak jsem uvedl výše, žádné kontroly bez nastavení systémového opatření v zákonu o významné tržní síle nezmění vůbec nic. Na současné hospodářské krizi budou profitovat opět obrovské zahraniční monopoly na úkor nejen zemědělců, zpracovatelů, ale hlavně na úkor obyvatelstva ČR. Nejvíce se rostoucí ceny dotknou středních a nízkopříjmových skupin občanů. Nedokážu odhadnout, jak uvedená cílová skupina obyvatelstva tento neutěšený stav růstu cen může tolerovat. Je to stejně jak s inflací, kde jsme třetí nejhorší stát, dnes s 12% inflací, která může brzy dosáhnout 20 až 25 procent.

Jaké řešení by ohledně extrémního růstu cen potravin plošně podle vašich zkušeností připadalo úvahu? Vláda se brání odpouštění DPH nebo zastropování marží apod., nicméně vlády v Evropě to často dělají bez ohledu na náklady. Podobně jako stát neřešil náklady během covidu, kdy také šlo o mimořádnou situaci...

Řešením jsou jen systémová opatření spočívající ve schválení již výše uvedeného zákona o významné tržní síle podle Francouzů, Italů a dalších. Skutečné řešení přinesou jen následující kroky:

- ihned podpořit ty, kteří vyrábějí a jsou schopni navýšit výrobu kvalitních a cenově dostupných potravin
- ihned zrušit nesmyslné podpory do extenzivních výroby, které pod rouškou ekologického zemědělství a ochrany přírody rozdávají prostředky, které nic nepřinášejí obyvatelstvu ani přírodě
- současné směřování dosavadních prostředků do ekologické produkce přináší ze 17 % půdy, která je v ekologickém režimu cca 1,5 % produkce – opravdu unikát, který chce současný ministr nehoráznými prostředky dále podporovat
- ihned řešit zákon o významné tržní síle, kde řešit:
 - a) zákaz nákupu za podnákladové ceny
 - b) zákaz prodeje za podnákupní ceny (únik příjmu států v DPH)
 - c) zastropování marží (na úrovni cca 10 % po odpočtu nákladu prodeje a DPH)
 - d) objem prodeje v promócích (podobně jak je tomu v Německu do 20 %)
 - e) privátní značku prodejců atd. (zrušit a uvádět adresného výrobce a zpracovatele).

- posílit rozpočet národních podpor o 1,5 mld. Kč, které je nutné směřovat do komodit živočišné výroby.

Hodně se mluví o ruském plynu a ropě. Zvláště jde o plyn, jehož dvě třetiny v naší zemi spotřebují výrobní podniky. Jak velká část z toho se týká zemědělství, potravinářství a na to navázaných oborů? A jak velký problém nyní působí rostoucí ceny plynu za poslední měsíce?

Problém s cenami plynu a pravidelnou dodávkou jsou nejen pro průmysl, ale i zemědělství a potravinářskou výrobu obrovským strašákem. Vládní a zákonodárné orgány nemají ani tušení, jaké následky by mělo zastavení dodávek plynu pro zemědělství, potravinářský průmysl. Je třeba znát realitu. V dnešní době je cca 70 až 80 % kapacit pro výkrm drůbeže závislé na plynu, kde je nutné zpočátku výkrmu zajistit až 33 °C. Pokud by nebyl k dispozici plyn, uhynuli by do několika hodin statisíce kuřat ve výkrmu. Obdobná je situace u mláďat v chovu prasat, kde od narození do váhy 25 kg se vytápějí prostory ze 70 % plynem. V průběhu několika málo dní by došlo k úmrtí statisíců mláďat. Přestože pracuji v zemědělství více než 43 let a těžko si dokážu představit tuto katastrofu, slyším přesto od některých poslanců a vládních představitelů výzvy k okamžitému zastavení odběru plynu z Ruské federace. A to jsem se zaměřil pouze na dvě komodity, které jsou snad pochopitelné pro většinu čtenářů. Dovedou si vůbec vládní politici představit následky zastavení plynu pro zemědělce a všechny další obory? Dovedou si vůbec představit představitelé lidu následky zastavení plynu pro nás obyčejné spotřebitele, když nebudeme mít čím topit, ohřívat vodu nebo vařit?

Evropští politici mluví o nutnosti přestat odebírat ruský plyn proto, abychom tak nepodporovali Putinovu agresi na Ukrajinu. Plyn ovšem tvoří jen cca 6 % příjmů ruského rozpočtu. Některí europoslanci dokonce vyzývají k okamžitému ukončení odběru. Co by tento krok znamenal pro zemědělce a výrobce potravin? Nemožnost výroby? Měli bychom vůbec chleba a rohlíky?

Potravinářská výroba je na tom ještě hůře. Pekárny jsou téměř všechny na plyn, jatečné zpracování vepřového či drůbežího masa je převážně napojeno na plyn. Běhá mi mráz po zádech, když slyším prohlášení nevědomých. Při vládnutí neplatí biblické „nevědomost hříchy nečiní“. Pokud sleduji prohlášení našich vládních a zákonodárných orgánů, neslyšel jsem ani jedno prohlášení o převzetí plné odpovědnosti vůči voličům, protože v případě úplného zastavení dodávek plynu nebude ráno nejen čerstvé pečivo, ale v obchodech nebude ani řada druhů masa ne proto, že by nebylo žádné, ale nebude možnost ho zpracovat. Vědomí našich politiků je tak chabé, že tyto scénáře, které se ne s malou pravděpodobností mohou stát, vůbec nevnímají. To nám dává obraz o jejich kompetentnosti.

Mnozí obchodníci neskrývají vztek a rozčarování s tím, že vláda prý nedělá v krizi vůbec nic a jen „analyzuje“ a „zvažuje“ a je jí prý jedno, zda podniky zkrachují. Lze nyní říci, kolik zhruba procent výrobců tuto situaci nepřežije a jaký další dopad to bude mít?

Pokud vláda nezmění Strategický plán Společné zemědělské politiky pro roky 2023 až 2027 a nedojde k přehodnocení Zelené politiky, nebude dostatek potravin, a to nejen u nás. Ještě je čas, je teprve pět minut po dvanácté. Zatím zemědělci redukuji jen chovy drůbeže a vepřového. Nedostatek jak drůbežího, tak vepřového signalizují obchodníci zvýšenou poptávkou, než tomu bylo v minulých měsících. Pokud nedojde k radikální změně a tou je podpora těch, kdo produkuje bez ohledu na velikost firmy, dojde k ukončení činnosti těch, kteří produkují živočišné produkty bez půdy, tzn. podniků specializovaných na vepřové a drůbeží maso. Proč tomu tak může být? Krmné obilí se prodává kolem 9,5 až 10 tis. Kč za tunu a smlouvy pro Střední východ se uzavírají na ještě nesklizené obilí v cenách 13 000 Kč a více za tunu. Obrovské procento obilí, které se bude sklízet za čtyři měsíce je již prodáno. Nevím, kam až ceny masa budou růst (snad třikrát), ale nejspíš se vyveze obilí za vysoké ceny a živočišná výroba se bude razantně tlumit.

Zdůrazňuje podle vás dostatečně vládní kabinet zájem o zachování výrobních kapacit? Co by měl podniknout?

Vláda je hospodářskou politikou nepolíbená, loď se potápí a na palubě se tancuje a pije šampaňské. Nám, kteří jsme pracovali více než 40 let ve výrobě, kde žádné hezké řeči nezajistí konečný výrobek, který ještě musíte slušně prodat, abyste zaplatili zaměstnance a měli dostatek prostředků na pokračování výroby, se chvěje celé tělo, když posloucháme duchaplné řečnění většiny vládních politiků o ničem, kteří jsou úplně mimo mísu. Řešení je vždy, ale čím se více odsouvá, tím následná realita více bolí.

Občas zazní i názor, že nemá smysl to řešit a když to naši zemědělci a výrobci nezvládnou, budeme prostě všechno dovážet. Tím se ale staneme zcela závislí na zahraničních výrobcích a cenách. Co by takový scénář pro naši zemi znamenal?

Tento scénář je hodně špatný, ale není to ten nejhorší. Zatím nás dovoz bolí jen málo, ceny rostou o 50 až 100 %, ale podle cen obilí to není zdaleka konec. To nejhorší je obrovský pokles výroby se živočišnými komoditami i jinde. Například v SRN je pokles stavu vepřového o cca 20 % (viz statistika), ve Španělsku razantní redukce vepřového z důvodu nedostatku obilí a slunečnice z Ukrajiny a Ruska. Vysoká redukce zástavu drůbeže v Holandsku a dalších zemích. Myslíte si, že nám, kde máme soběstačnost v živočišných komoditách cca 35 % u vepřového, 57 % u drůbežího, 50 % u vajíček, budou sprátené země dovážet potraviny nebo zajistí nejprve vlastní národy? Co si myslíte, jak to dopadne? To je vedle mých odpovědí jenom jediná otázka na závěr.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

[ZDROJ](#)